

Mіндеgyik műfajnak megvan a maga helye és egyiket sem szabad a másikkal szemben „ki játszani”.

Jakabffy Tamás, a kolozsvári Schola Gregoriana Monostoriensis vezetője a napszaki áhítatok ökumenikus közeledést segítő jelentőségéről szól.

A konferencia nemzetköziségét három nagyszerű előadás jelentette, mely egyben az Öreg Gradual világát európai környezetbe is ágyazta. Először *Hans Uytendogaardt*, kampeni református lelkész és liturgia szólt a Holland Protestáns Egyházban (PKN) 2004 óta használatos új agenda jelentőségéről. Megtudtuk, hogy már az 1973-as énekeskönyv tartalmazott néhány liturgikus éneket, melyek különösen a Hervormde, valamint a Gereformeerde Kerk-en és a Lutheránus Egyházon belüli liturgikus mozgalmak révén terjedtek el. Az eredményeket a kántorképzés megújítása is segítette, hiszen ahol képzett orgonista vagy karnagy dolgozik, ott az újat is könnyebben megtanulták. Ma a különböző részegyházakat tömörítő egyesített egyház (PKN) közösségeinek harmadában-felében elfogadták a liturgikus énekeket, melyek a hamarosan megjelenő új énekeskönyv szerves részét képezik majd.

Irene Mildenerberger, a lipcsei Liturgiatudományi Intézet munkatársa először alapos áttekintést adott, hogyan fejlődtek az imaórák az első századoktól kezdve a különböző egyházakban, majd beszámolt arról, hogyan valósultak meg a „Kis ökumenikus imaórák” a 2010-es müncheni Ökumenikus Egyházi Napokon.

Végül *Ralph Kunz*, a zürichi református teológia professzora vázolta fel röviden a svájci

német nyelvű reformátusok liturgiai törekvéseit. Többek előtt ismeretes, hogy az 1998-as énekeskönyv komoly súlyt ad a napszaki imádságoknak. Bár a kisebb-nagyobb városokban több helyütt is jól látogatott vesperákat tartanak, számolni kell az egyház jövőben várható zsugorodásával, mely annál jelentősebb teszi a hitéletet is erősítő hétközi napszaki alkalmakat — egyszerű, énekes vagy akár figuratív formában.

A konferencia második napján délután az előadások után a résztvevők három csoportban foglalkozhattak tovább a felvetett kérdésekkel. A csoportokat *Karasszon Dezső*, *Fekete Károly* és *Dorothe Kraus* nővér, a schwanbergi Communität Casteller Ring tagja vezette.

A konferencia kiértékelésénél fontos gondolatok fogalmazódtak meg. Ezek közül kiemelkedett az, hogy lelkipásztor és kántor együttműködése érdekében meg kell fogalmazni az illetékeségi területeket a liturgia és az éneklés kialakításában és vezetésében. Ez nyilvánvalóan függ a kántor felkészültségétől és zenei képességeitől, ám ehhez meg kell határozni a kántorok képzettségi fokát.

Az előadások és beszélgetések mellett a konferencia gazdag volt liturgikus programban is. A második nap reggelén a teológia kórusa vezette a prima imaórát *Sógor Csilla* irányításával, ugyanaznap este az evangélikus templomban a *Schola Gregoriana Monostoriensis* vezette a vespera éneklését, végül a konferencia zárónapján a teológiai vasárnapi istentiszteletén is megszólalt a szkóla.

Bódiss Tamás

Kelenföldi Barokk Esték

2009. október 17-én volt a Kelenföldi Barokk Esték 100. hangversenye, melyen *Alföldy-Boruss Csilla* Bach-műveket orgonált. A kelenföldi református templom orgonistája és a barokk esték szervezője így vall a sorozatról:

A mai kor emberének életéből nagyon hiányzik a csend. A csend, melyben az ember gondolkodik és hallgat, ahol Valaki megszólalhat, és rendet teremthet. Tizenkettedik éve tartó sorozatunk e csendből született rendből akar ízelítőt adni, hogy lelkünk erőt merítsen az

ige ihlette zenei csodákból. Az évi 10 hangverseny alkalmával a barokk kor egyházi zenéjét kívánjuk a hallgatósággal megismertetni. A reformáció teológiája nem csak az ige hirdetésére terjedt ki, hanem az istentiszteleten elhangzott zenére is, ezért sok páratlan, bibliai témájú mű született ekkor. A gyülekezeti énekek korárelőjátékai, a kantáták szövege és zenei mondanivalója egyaránt a hirdetett igéről szóltak, elmélyítve annak belső tartalmát.

(*Forrás: kelenref.hu*)